

Viðarskonnartin »Die Dan

Skívoyar bygd umleið 1950. Myndaeigarar: Føroya Fornminnissavn. Myndamaður/Myndamaður: Absalon Joensen

A. GUTTORMUR
DJURHUUS

Funnu mannleyst skip

Hin 27. mai 1827 boðar amtmaðurin sýslumonnunum báðum í Sandoynni og Suðuroynni í brævi frá, um skip sum rekur mannleyst í ein landsynning úr Sandoynni.

Brævið til sýslumannin á Sandi, Jóhan Hentze, er so ljóðandi:

Til Sysselmand Hentze

Da jeg ved en igaar hertil indløben dansk Fregat, har erholdt Efterretning om, at samme har truffen et stort Skib, ladet med Tømmer, som af Mandskabet er forladt, drivende i Søen omtrent 8 Mile i Sydost fra Sandøe, saa ville Herr Sysselmanden, ved at Bekjendtgjøre dette overalt i Sysselet, tillige opmuntre Indbyggerne at have Øje med om-meldte Skib, for i Tilfælde af de mulig maatte faa det i Sigte, der da kunde føres Foranstaltning til at bringe det i en eller anden Havn.

Brævið til Evensen, sýslumann í Suðuroynni, er mestsum einsljóðandi við ískoyti um, at sumbingar skulu vera serliga ansnir:

Da jeg ved en igaar hertil indløben dansk Fregat, har erholdt Efterretning om, at samme har truffen et stort Skib, ladet med Tømmer, som af Mandskabet er forladt, drivende i Søen omtrent 8 Mile i Sydost fra Sandøe, saa ville Herr Sysselmanden, ved at Bekjendtgjøre dette overalt i Sysselet, tillige opmuntre Indbyggerne, især i Sumbø, hvorfra Skibet rimeligvis først vil Sees, at have Øje med samme, for i Tilfælde at de mulig maatte faae det i Sigte, der da kunde føjes Foranstaltning til at bringe det i en eller anden Havn, ligesom jeg ogsaa forventer, at De selv anvender alt muligt for at Landet, ikke skal gaa Glip af den Fordeel som ved denne Leilighed kan have.

Eyðsýnt er, at amtmaðurin roknar við, at skipið helst kann fáast inn í Suðuroy, so at farmurin kann verða bjargaður.

Fór á land í Skúgví

Onki er um at roynd varð gjord at bjarga skipinum, og náttina til 29. mai rekur skipið á land á eystursíðuni á Skúvoyinni, nakað sunnan fyri bygdina. Amtmaðurin fær boð beinan vegin frá sýslumanninum á Sandi um at skipið er farið á land, og amtmaðurin biður sýslumannin um at taka sær av bjargingini.

Tað er altíð sorinskrivarin, sum

3-mastrað skonnart

tekur sær av söluni av tí bjargaða, og hin 13. juni sama ár, skrivur amtmaðurin sorinskrivarinum bræv um málið:

S. T. (Statens Tjænestemand) Herr Landfoged Mejer p. t. konstitueret Sorenskriver og Auctions-Direktør

Ifølge Inberetning fra Sysselmanden Sandøe Syssel, er der Natten mellem den 28de og 29de f. M. paa Østsiden af Skuøe indstrandet et med Tømmer og et lidet Parti Hvede ladet Skib, som af Brændingen straks blev ituslaaet. Af dets indehavde Ladning er paa forskellige Steder, saavel i Skuøe som i Sandøe, opbjerget en del Stokke

og Planker samt noget af selve Vraget. Og da det er beliggende paa saadane Steder, at det ej uden at man maa betrygge at det igjen udskylles af Brændingen kan længe blive henliggende, saa maa jeg tjensligen have Herr Landfogden anmodet om, behageligt i denne Anledning at ville afholde en Auction i Skuøe, som jeg formener, hvis andre Embedsforretninger ej deri skulde være Hinderlige, passende kunde berammes til Tirsdagen den 3^{die} Juli førstkomende og følgende Dage, til hvilken Ende De ville behage som snarest at udstede de behørig Auctionsplakater og omsende samme til Publikation i Syslerne. Fortegnelsen over de bort-

sælgende Sager tilligemed auktionskonditionerne skulle i sin Tid være Dem tilstillede.

Færøe Amts Contoer den 13de Juni 1827
Tillisch

Í fráboðan til amtið av sýslumanni Rasmus Müller í Havn um bjargaðar lutir sigur hann í tveimum førum, at navnið “DIE DANCKBARKEIT” stendur á. Tí verður hildið fyri vist, at hetta var navnið á skipinum. Amtmaðurin sigur í lýsing eftir áðarunum at “det og synes rimeligt, at samme sidst er udklareret fra en østersøisk Havn.”

Bjarging av last og skipsrovi

Kjartan Hentze greiðir soleiðis frá í samrøðu við Niels Juel Arge í útvarpssendingini “Runt um Skúvoyinna”, um strandingina og bjargingina:

“Skipið kom inn móti Nøvini, vestfall var, og menn á landi vistu ikki, um skipið fór vestan fyri Nøvina, ella tað kom norður gjøgnum fjørðin. Skipið hvarv; tá ið teir so fóru at hyggja eftir, tá stóð tað fast í urðini. Har stóð tað so í nakrar dagar, veðrið var gott, tað stóð við fulum seglum og eingin manning á tí. Boð fóru so ymsastaðni, rimiligt varð fyrst boðað frá til sýslumannin í Sand-